

РЕШЕНИЕ

№ 6656

гр. София, 05.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
открито заседание на 21.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **3267** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

4

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от
ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] против решение от 12.02.2012 г.,
постановено по НАХД № 18270/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 15 с-в. Със
същото е потвърдено НП № К 7871/03.08.2011 г. на директора на РД за областите С.,
Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към главна дирекция „КП” в
Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] на основание чл. 80 от
Закона за туризма е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение
по чл. 30, ал. 2 от Закона за туризма.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона -
касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, по съображения, изложени в
касационната жалба. Иска се да се отмени и да се отмени наказателното
постановление.

Ответникът по касационната жалба не изразява становище по жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 12.02.2012 г., постановено по НАХД № 18270/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 15 с-в е потвърдено НП № К 7871/03.08.2011 г. на директора на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към главна дирекция „КП” в Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] на основание чл. 80 от Закона за туризма е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение по чл. 30, ал. 2 от Закона за туризма.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че [фирма] е юридическо лице, регистриран туроператор съгласно удостоверение № 03704/28.01.2005 г. и туристически агент съгласно удостоверение № 03704/31.08.2005 г., издадено от председателя на Държавната агенция по туризъм. С вх. № Ц-03-5131/28.04.2011 г. потребителят А. Д. подал жалба до Комисията за защита на потребителите относно рекламация за повреден багаж при самолетен трансфер, реализиран с полет на тунизийския превозвач Н.. В жалбата било посочено, че в периода 03.09.2010 г. – 10.09.2010 г., закупувайки пакет за организирано туристическо пътуване от [фирма] потребителят получил самолетни билети, застрахователна полица, ваучери за настаняване, полезна информация за страната, но не и договор за организирано пътуване с общи условия. На 10.05.2011 г. гл. инспектор М. П. в присъствието на св. К. извършили проверка в офиса на [фирма], находящ се в [населено място], [улица] относно изложените в жалбата оплаквания. Бил съставен констативен протокол № [ЕГН]/10.05.2011 г., същият бил връчен на служител на дружеството и му било указано на 13.05.2011 г. в сградата на Комисията за защита на потребителите да се яви представител на дружеството с изискуемите документи, сред които и договор аз организирано туристическо пътуване с общи условия. От страна на търговското дружество били представени изисканите документи, но и договора за организирано туристическо пътуване с общи условия. На търговското дружество бил съставен АУАН за извършено нарушение по чл. 30, ал. 2 от Закона за туризма. Въз основа на АУАН било издадено и наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел, че при ангажиране на административно наказателната отговорност на [фирма] не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Съдът е приел за извършено от страна на търговското дружество на нарушението по чл. 30, ал. 2 от Закона за туризма, като включително е направил и систематично и паралелно тълкуване на нормите на чл. 30, ал. 2 и чл. 30, ал. 1 от Закона за туризма.

Решението на първоинстанционния съд е правилно. Същото е постановено при напълно изяснена фактическа обстановка и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка и оплакванията, съдържащи се в касационната жалба са неоснователни. Самите оплаквания се ограничават до обстоятелството, че в процесния случай туроператорът [фирма] не би следвало да понесе имуществената санкция за нарушението по чл. 30, ал. 2 от Закона за туризма (на потребителя не е бил предоставен договор за организирано пътуване) предвид обстоятелството, че продажбата на организираното туристическо пътуване е била осъществена от

туристическия агент [фирма], с когото [фирма] е имал сключен договор, а не от туроператора [фирма]. В тази връзка и в проведеното първоинстанционно съдебно производство от страна на [фирма] не е отречено обстоятелството, че същото не е предоставило на потребителя договор за организирано туристическо пътуване.

Решението на първоинстанционния съд е правилно. От събраните по делото доказателства се установява, че касаторът в производството пред настоящата инстанция не е предоставил на потребителя договор за организирано туристическо пътуване. Установява се също така, че на 14.07.2010 г. е сключен договор между [фирма] (наричано туроператор) и [фирма] (наричано турагент), по силата на който туроператорът предоставя на турагента правото за предлагане и продажба на комплексни туристически пътувания. Съгласно т. I. 2 от договора турагентът сключва с потребителите договор за организирано туристическо пътуване от името и за сметка на туроператора, по отношение на продадените туристически пакети. Формулираните по този начин и с този обхват клаузи на договора по никакъв начин не могат да препятстват и да отрекат приложимостта на съответните разпоредби на Закона за туризма и задълженията именно на туроператора, дори с оглед на обстоятелството, че договорът се сключва от името и за сметка на туроператора. Организираните групови и индивидуални туристически пътувания с обща цена са предмет на регламентация в раздел II от Закона за туризма, като систематичния анализ на съдържащите се в раздела разпоредби прави несъмнения извод за отговорност за сключване на договора за организирано туристическо пътуване и предоставяне на същия, принадлежаща на туроператора. Съгласно чл. 30, ал. 1 от Закона за туризма с договора за организирано пътуване туроператорът се задължава да предостави туристическо пътуване с обща цена на потребителя срещу заплащане на определена цена, а съгласно ал. 2 договорът за организирано пътуване се сключва в писмена форма и екземпляр от него се предоставя на потребителя. Аргумент в насоката на извода за отговорност на туроператора за сключването на договора е и обстоятелството, че същият следва да съдържа размер на неустойката, която потребителят дължи на туроператора при отказ от договора след срока по т. 10 (чл. 30, ал. 3, т. 11 от Закона за туризма), т.е. във всички случаи неустойката ще бъде дължима на туроператора, а не на туристическия агент. Аргумент в посочената насока е и чл. 30, ал. 3, т. 5 от Закона за туризма, съгласно който туроператорът не може да се позовава на липсата на реквизит на договора (именно туроператорът, а не туристическият агент). Аргумент в посочената насока е и чл. 35, ал. 1 от Закона за туризма, който регламентира възможностите, които съществуват за потребителя по организираното туристическо пътуване, когато туроператорът направи значителна промяна в някоя от съществените клаузи на договора (именно туроператорът има подобна възможност, но не и туристическият агент). Така направените изводи по никакъв начин не се отричат от обстоятелството на предвидената възможност по чл. 27, ал. 2 от Закона за туризма организираните туристически пътувания с обща цена да се предлагат за продажба от туроператора или чрез туристически агент. Анализът на разпоредбите за организираните туристически пътувания също така прави възможен извода за извършването на някои от действията по договорите за организиран туристически пътувания от страна на туристическия агент, когато същите са били възложени от туроператор, каквото обстоятелство се е осъществило и в процесния случай, но това обстоятелство по никакъв начин не променя отговорността за сключването на договора и за предоставянето му на потребителя на организираното туристическо пътуване, която се носи именно от

туроператора, а именно, че именно той следва да е лицето, което отговаря при липсата на договор за организирано туристическо пътуване. Това се потвърждава именно и от чл. 30, ал. 1 от Закона за туризма, съгласно който с договора за организирано пътуване туроператорът се задължава да предостави туристическо пътуване с обща цена на потребителя срещу заплащане на определена цена (задължението е на туроператора, а не на туристическия агент). Имено туроператорът е лицето и което носи отговорност за неизпълнението на своите задължения по договора независимо от това, дали тези задължения следва да бъдат изпълнени от него или от негови контрагенти (чл. 39, ал. 1 от Закона за туризма). Задължението за сключването на договора по чл. 30, ал. 1 от Закона за туризма и за предоставянето му на потребителя (задължение по чл. 30, ал. 2 от Закона за туризма) принадлежи именно на туроператора, а не туристическия агент, като аргумент в тази насока е именно санкционната норма на чл. 80 от Закона за туризма, съгласно която туроператор, който наруши разпоредбата на чл. 30, ал. 2, се наказва с имуществена санкция от 500 до 5000 лв. При постановяването на решението си настоящата съдебна инстанция съобразява и същността на туристическата агентска дейност, която съгласно § 1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на Закона за туризма се определя като извършването на посредничество при: продажби на организирани пътувания, пасажерски авиационен, воден и автобусен превоз; резервационни, визови, екскурзоводски и други допълнителни туристически услуги, както и застраховки, свързани с туристическото пътуване.

В съответствие с изложеното, следва извода за отговорността за изпълнение на задължението по чл. 30, ал. 2 от Закона за туризма именно от туроператора, което задължение в процесния случай не е било изпълнено.

Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна. Оспорваното първоинстанционно решение следва да бъде оставено в сила.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила решение от 12.02.2012 г., постановено по НАХД № 18270/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 15 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: